

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Αλλάζει σελίδα η ιστορία τού παροικιακού Τύπου

ΜΕΡΟΣ Ε'

Σήμερα θα σάς ζητήσω συγνώμη γιατί δεν θα είναι τελευταίο κείμενο αυτής της σειράς, όπως σάς είχα υποσχεθεί επειδή έχω στερηθεί τα σχολιά μου και μάλιστα παραμονές εκλογών στη ΝΝΟ το προσεχές Σάββατο, περίπου δυο μήνες πριν τις εθνικές εκλογές τον Μάιο, το μακελειό τού νεοναζιφονιά στη Νέα Ζηλανδία, τα γεγονότα στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και στη... Βενεζουέλα. Όμως τα τηλεφωνήματα και τα ενθαρρυντικά σχολιά σας δείχνουν πως βρίσκετε ενδιαφέροντα τα τέσσερα προηγούμενα άρθρα μου και σάς ευχαριστώ, όπως και τις παρεμβάσεις δύο εκλεκτών συναδέλφων, τού Γιώργου Τσερδάνη και τού Αλέκου Γκαλελή, δύο ανθρώπων με μεγάλη διαδρομή στον παροικιακό Τύπο που γνώρισαν πολύ καλά τον Θεόδωρο Σκάλκο, με διαφορετική και πιο στενή προσωπική σχέση από την δική μου, γι' αυτό θα αναβάλω γι' αύριο το τελευταίο άρθρο.

Ο Γιώργος Τσερδάνης εντόπισε παραλείψεις μου επειδή δεν γνωρίζω, ή έχω ξεχάσει, όπως γύρω από τη διαπραγμάτευση Σκάλκου - Καλομοίρη για την ιδιοκτησία τού «Κήρυκα», οι οποίες όμως δεν ήταν ουσιώδεις γιατί σημασία έχει το γεγονός ότι τελικά επικράτησε ο Σκάλκος. Ο Αλέκος, όμως, με διόρθωσε σε ένα πολύ σημαντικό θέμα, όσον αφορά στη γνωριμία τού Σκάλκου με τον Μέρντοκ και πιστεύω ότι η δική του εκδοχή είναι η σωστή γιατί ταξίδεψε στην Μελβούρνη με τον Σκάλκο για να ελέγξουν τις τυπογραφικές εγκαταστάσεις που τού πρόσφερε ο Μέρντοκ για να τυπώνει την κυριακάτικη "Daily Mirror". Μού θύμισε κιόλας μια άλλη πρωτιά τού «Κήρυκα», το γεγονός ότι κάθε Δευτέρα δημοσίευε τα αποτελέσματα τού πρωταθλήματος

στην Ελλάδα και έπρεπε κάποιος συντάκτης να βρίσκεται τα ξημερώματα στο γραφείο για να προσθέσει τα αποτελέσματα στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας.

Βέβαια, ο «Κήρυκας» της εποχής εκείνης ήταν πολύ διαφορετική εφημερίδα με συντάκτες, πριν ο Σκάλκος πραγματοποιήσει το όραμά του να εκδώσει επιτέλους εφημερίδα χωρίς συντάκτες, τουλάχιστον στο πολιτικοκοινωνικό τμήμα!

Στην εποχή μου τότε, εκτός από τον Γιώργο Μεσοάρη, εργάστηκαν ο Γιώργος Τσερδάνης, ο Τάκης Καλδής, η Μαρία Πολίτη, ο Λάμπης Πασχαλίδης, ο αξέχαστος Πάνος Γεροντάκος, ο Βαγγέλης Μυγδάλης, ο Μιχάλης Μυστακίδης, ο Δημήτρης Τζουμάκας, ο Μπάμπης Ράκης, ο Οδυσσεύς Πλατύρραχος, ο Τασος Νεράντζης, ο Αγγελος Κούρλιος, ο Θανάσης Χατζηανέστης, ο Γιώργος Δημητριάδης, ο Μάκης Ελυμπος και μερικοί άλλοι που δεν θυμάμαι. Ο «Κήρυκας» είχε φωτογράφους τους αδελφούς Παναγόπουλους με επικεφαλής τον Παναγιώτη (Πίτερ) και ανταποκριτές τον Ευστρατιάδη με γραφείο στην Μελβούρνη, τον Τσαμαντάνη στο Αντελάιντ και τον Κονταξή στην Αθήνα. Είπαμε, επρόκειτο για πραγματική εφημερίδα.

Αλλά ο Σκάλκος δεν ήταν ικανοποιημένος από την ιδιοκτησία τού «Κήρυκα», είχε σχέδια για το μεγαλύτερο και καλύτερο ελληνικό εστιατόριο, ένα όνειρό του που δεν πραγματοποιήθηκε, αν και πριν μερικά χρόνια μου είχε πει ότι βρήκε χώρο για εστιατόριο με 200 καθίσματα και θα έφερνε δύο κορυφαίους μαγείρους από την Ελλάδα. Είχε όμως και ένα πολύ πιο φιλόδοξο σχέδιο:

Ενα πρωί, μού λέει «πάμε να σου δείξω κάτι» και όταν φτάσαμε στο Μάρικβιλ έστριψε σε ένα δρομάκι απέναντι στον ελληνικό φούρνο

στην Ιλαγούαρα Ρούντ, νομίζω στην "Greenbank Street" και σταμάτησε έξω από ένα παλιό σπίτι. Ανοίξε την πόρτα και μπήκαμε μέσα για να μου κάνει την αποκάλυψη: «Αυτό το σπίτι θα κάνω ελληνικό σχολείο...». Τ' αυτιά μου δεν πίστευαν αυτό που άκουσα και τού είπα γιατί είναι ακατάλληλο το κτήριο όσον αφορά συντοίς άλλους στο μικρό μέγεθός του και με εξέπληξε για δεύτερη φορά: «Θα το χρησιμοποιήσουμε μόνο για τις πρώτες τρεις τάξεις», δηλαδή θα χρειαζόταν ακόμη ένα σπίτι για το υπόλοιπο δημοτικό και μετά, άλλα κτήρια για το γυμνάσιο;

Υστερα από τις αντιρρήσεις μου, δεν ξαναμίλησε για το θέμα, αλλά άρχισε να μιλάει με τον Αρχιεπίσκοπο κ. Στυλιανό για συνεταιρισμό με την Αρχιεπισκοπή στη δημιουργία τού σχολείου, επειδή κατάλαβε ότι χρειαζόταν εκατομμύρια δολάρια για την ανοικοδόμηση και εξοπλισμό τού σχολείου, μα προπαντός την τεχνολογία για τη λειτουργία του, που θα έπρεπε να εγκρίνει το υπουργείο Παιδείας.

Οι φήμες λένε ότι ο κ. Στυλιανός απέρριψε την πρόταση Σκάλκου για εμπορικό συνεταιρισμό με την Εκκλησία και απογοητευμένος ο Σκάλκος, άρχισε έναν βρώμικο πόλεμο εναντίον τού προκαθήμενου της Εκκλησίας στην Αυστραλία, που συνεχίστηκε μέχρι πρόσφατα. Όταν άρχισε αυτός ο πόλεμος με λιβελλογραφήματα ήμουν στην Ελλάδα και όταν επέστρεψα με ενημέρωσε για την κόντρα του με τον κ. Στυλιανό. Φυσικά, τον ρώτησα πώς προέκυψε το πρόβλημα και μού είπε ότι κάποιος τον πληροφόρησε ότι ο κ. Στυλιανός αναφέρθηκε ειρωνικά στις ταπεινές καταβολές του Σκάλκου. Πιστεύω ότι είναι η πιο σωστή εκδοχή, γιατί η απόρριψη ενός συνεταιρισμού δεν θα εξόργιζε τόσο πολύ τον Σκάλκο, αφού δεν

ήταν η πρώτη φορά, όμως η περιφρόνηση των προσπαθειών του να ξεπεράσει την οδύνη της ορφάνιας και την παιδική φτώχεια θα πρέπει να τον πλήγωσε. Εγώ αμφισβήτησα την αλήθεια τού κουτσομπολιού, αλλά επειδή επέμενε τον συμβούλεψα να ρίξει τόπο στην οργή, ακόμη και αν ο Αρχιεπίσκοπος είχε οργισμένους και υποτιμητικούς, για δύο λόγους: αφενός γιατί ήταν αδύνατο να κερδίσει έναν πόλεμο εναντίον της Εκκλησίας και αφετέρου επειδή θα τού κόστιζε οικονομικά η αντίδραση των θρησκευομένων και των ισχυρών φίλων της Αρχιεπισκοπής.

Όμως ο Σκάλκος ήταν ταύρος ενυαλοπωλείω και αυτός ο βρώμικος πόλεμος που τον εξόντωσε οικονομικά, ήταν μια από τις αιτίες της χρεοκοπίας του, όταν οι δανειστές τού έκαναν εξωσπ από το κτήριο με τις εγκαταστάσεις του και η κυκλοφορία τού «Κήρυκα» σταμάτησε για κάποιο χρονικό διάστημα.

Η φιλική του τότε Κοινότητα έσπευσε να τον βοηθήσει με χώρο στο κτήριο της για ένα γραφείο τού «Κήρυκα» με τηλέφωνο. Όμως, ο Σκάλκος είχε ζητήσει τότε και οικονομική βοήθεια από την Κοινότητα, η οποία αρνήθηκε αν και κάποια μέλη τού συμβουλίου της προσφέρθηκαν να τού δώσουν δικά τους χρήματα. Αποτέλεσμα, να χάσει και τις διαφημίσεις της Κοινότητας.

Αργότερα, ο Σκάλκος ανταπέδωσε την καλή πράξη της Κοινότητας, αρχίζοντας έναν πόλεμο εναντίον της, με απδαστικά και προπαντός αδικαιολόγητα λιβελλογραφήματα εναντίον τού συμβουλίου της και με προσβλητικά ειρωνικά σχόλια εναντίον μελών του.

ΑΥΡΙΟ: Το μέλλον τού παροικιακού Τύπου θ' αποφασίσουν οι δύο νέοι πρωταγωνιστές στον «Κόσμο» και τον «Κήρυκα».

Καλή επιτυχία Γιάννη!

Η σημερινή ημέρα ανήκει στον διευθυντή τού «Κόσμου», Γιάννη Δραμιτινό, που μια από τις αγάπες του είναι η καλλιτεχνική φωτογραφία. Στις 6 το απόγευμα θα εγκαινιαστεί η έκθεση φωτογραφιών του «NATIONALITY: UNQUESTIONABLE: Cypriots. Romioi. Greek-Australians, Ελληνοαυστραλοί». Η έκ-

θεση αυτή εντυπωσίασε όταν παρουσιάστηκε πριν μερικές ημέρες στη Μελβούρνη και απέσπασε πολύ κολακευτικά σχόλια, γι' αυτό οι φίλοι της καλλιτεχνικής φωτογραφίας και στο Σίδνεϊ ανυπομονούν ν' απολαύσουν την πολύ προσεγμένη δουλειά τού Γιάννη.

Η έκθεση στο **Kudos Gallery, 6 Napier St,**

Paddington, πίσω από την Κοινοτική εκκλησία της Αγίας Σοφίας (Dowling Street), θα είναι ανοικτή για το κοινό από αύριο Τετάρτη και κάθε ημέρα μέχρι το Σάββατο, με ελευθέρως είσοδο.

Καλή επιτυχία Γιάννη και συγχαρητήρια για την αναγνώριση τού ταλέντου σου.